

[Fibiger.]

Omraader, Foranstaltninger, som ogsaa jeg mener er nødvendige, maa man ogsaa tage dette Punkt med for at faa Ringen sluttet.

Knud Kristensen: Jeg har ikke noget videre at bemærke ud over at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar under den almindelige Gennemgang af Principperne for det forelagte Lovforslag.

Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at der var en Bestemmelse, som jeg godt kunde tænke mig at faa med, nemlig en Bestemmelse om, at visse Folk, der ikke havde erhvervsmæssig Interesse i fast Ejendom, ikke skulde have Lejlighed til at melde sig paa Ejendomsmarkedet og bidrage til, at Priserne stiger, men i øvrigt synes jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har Ret i, at Forslaget er saa lidet fyldestgørende. Det omfatter jo de to værste Punkter. Jeg kunde som sagt ønske et Punkt til indraget derunder, og hvis det skete, mener jeg egentlig, at der var gjort, hvad der kunde gøres paa nærværende Tidspunkt, for at bremse op paa dette Omraade.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at man maa huske paa det gamle Ord, at det bedste kan ofte være det godes værste Fjende. Derfor tror jeg ikke, man skal sige, at hvis man ikke kan faa det bedste, vil man ikke interessere sig for det gode. Jeg haaber, at man ogsaa vil tage det med ind under Overvejelserne i det Udvalg, som dette Forslag jo ogsaa nok vil blive henvist til.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig, hurtig og grundig Behandling i det omtalte Udvalg.

Rasmussen (Gylling): Det Forslag, som her foreligger, synes jeg er et meget lille Forsøg paa at løse et stort Problem: Ejendomsprisernes Stigning og Omsætningsforhold, men efter den Interesse, som Sagen har vakt i ret vide Kredse og ogsaa i denne Sal, er der maaske Mulighed for, at man i det Udvalg, der skal arbejde med Sagen, kan naa videre frem. Hvis man vil støtte Landbruget og den Ungdom, som skal have sin Beskæftigelse ved Landbruget, skal man i hvert Fald snart tage Problemet op. Hvis man vil undgaa det, man saa under og efter sidste Krig, maa man trænge mere til Bunds i Problemet, end det hidtil har været muligt inden for de politiske Kredse, og hvis dette lille Forslag kan sætte Fart i Overvejelserne, saa er det godt, og saa vil det i hvert Fald gøre nogen Gavn, hvad det maaske ogsaa kan gøre ellers.

Oluf Pedersen: Det her foreliggende Lovforslag omhandler efter min Opfattelse Krigstidens vigtigste Problem, enten det saa er ud fra et økonomisk Synspunkt eller ud fra et pengepolitisk Synspunkt eller ud fra et Retssynspunkt; men ud fra den Vurdering er det givet, at det foreliggende Lovforslag ikke er dybtgaaende nok. Som det er, sætter det ikke ind over for de ufortjente Milliarder; hvis det skal ske, maa Lovforslaget undergaa Ændringer i Udvalget.

Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger siger, at med dette er alt naaet, saa maa man nok spørge: Hvad er det, der er naaet? Ja, man er naaet til, at Spekulationsgevinst i alt Fald kan tages hjem, men det var da ikke det, man skulde naa.

Lovforslaget omfatter kun to Punkter: Intet Salg maa ske i de første to Aar efter Køb, og der skal være normal Besætning paa Ejendommen.

Jeg kan ikke forstaa, at der er nogen, som tror, at det skulde kunne hindre ny Prisstigning paa fast Ejendom, og endnu mindre, at det skulde kunne hindre, at den nuværende alt for høje Pris stabiliserer sig under de bestaaende Forhold, saaledes at de unge, der køber, kommer i alt for megen Gæld. Jeg maa vurdere det foreliggende Forslag i den Udformning, det har faaet, som kun værende en Skueret. Jeg maa ganske afgjort mene, at det kan man ikke nøjes med. Det er den Udformning, som det foreliggende Lovforslag har faaet, der gav Anledning til, at jeg var nødsaget til at tage Forbehold over for hele det Lovkompleks, der foreligger, og jeg synes heller ikke, man kan se bort fra, at den Sagkundskab, som har afgivet den Indstilling, der danner Baggrunden for hele den Lovgivning, vi her behandler, har stillet anderledes vidtgaaende Forslag, Forslag, som man uden videre har droppet. Jeg synes, Rigsdagen er nødt til at tage det Spørgsmaal op til en saglig Behandling, om Sagkundskaben har Ret, og hvis Sagkundskaben har Ret, saa er Rigsdagen da ogsaa nødt til at tage Hensyn til denne Sagkundskab.

Hvis man tror, som visse Folk gør det, at man ved at lade de højere Priser, ikke mindst for Landbrugsejendomme, bestaa og lade de unge rykke ind og de gamle rykke ud med den forhøjede Pris gør en god Gerning over for Landbrugets Ungdom, saa tager man bitterlig fejl.

Jeg nævnte i Gaar, og jeg skal gentage det i Dag, at der i de sidste Aar kun er oprettet et halvt Hundrede nye Brug og samtidig er bygget to Gange saa mange Landarbejderboliger. Ingen, der har Interesse